

عنوان مقاله:

نقش شبکه های اجتماعی مجازی در راهبردهای یادگیری خودتنظیمی و رشد توانایی آینده پژوهی دانشجویان

محل انتشار:

نخستین کنفرانس ملی آینده پژوهی، علوم تربیتی و روانشناسی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

علیرضا فیلی - استادیار بخش روانشناسی دانشگاه پیام نور ایران

مهسا نیک آئین - دانشجو کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی دانشگاه پیام نور ایران

خلاصه مقاله:

امروزه توجه به نقش پیش بینی کننده استفاده از شبکه های اجتماعی مجازی در میان دانشجویان از اهمیت قابل ملاحظه ای برخوردار است. (زمینه). این پژوهش به نقش شبکه های اجتماعی مجازی در راهبردهای یادگیری خودتنظیمی و رشد توانایی آینده پژوهی دانشجویان دانشگاه شیراز می پردازد (هدف). روش پژوهش حاضر توصیفی و از نوع همبستگی است. جامعه آماری کلیه دانشجویان دانشگاه شیراز هستند که در سال تحصیلی ۹۹ - ۴۰۰ مشغول به تحصیل بودند. تعداد ۳۸۴ دانشجو با روش نمونه گیری تصادفی طبقه ای به عنوان اندازه نمونه انتخاب شدند. ابزار گردآوری داده ها شامل پرسشنامه استفاده از شبکه های اجتماعی شی، لو، یانگ، لی و کای (۲۰۱۴)، راهبردهای یادگیری خودتنظیمی پینتریچ (۱۹۹۰) و پرسشنامه توانایی آینده پژوهی پارسا و همکاران (۱۳۹۰) بود. پایایی ابزارها با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ و روایی آنها با استفاده از تحلیل عاملی تاییدی و همبستگی بین مولفه ها تایید شد (روش). میزان استفاده از شبکه های اجتماعی مجازی توسط دانشجویان بر مولفه های راهبردهای یادگیری خودتنظیمی با ضریب بتای ۴۵ / ۰ و سطح معنی داری ۰۵ / ۰ نشان داد که این فرضیه مورد تایید واقع می شود. بنا به نتایج فرضیه دوم پژوهش ضریب بتای برای توانایی محاسبه، درک مفهومی و روحیه آیندهنگری برابر با ۳۰۱ / ۰ میباشد بهطوریکه همه در سطح ۰۵ / ۰ معنی دار می باشند و این فرضیه هم تایید می شود (یافته ها). نتایج پژوهش نشان داد که دانشجویان در استفاده از شبکه های اجتماعی مجازی، نمره بالاتری در راهبردهای یادگیری خودتنظیمی، باورهای انگیزشی، توانایی محاسبه، درک مفهومی و روحیه آینده نگری کسب کرده اند.

کلمات کلیدی:

شبکه های اجتماعی مجازی، راهبردهای یادگیری خودتنظیمی و، رشد توانایی آینده پژوهی، دانشجویان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1246028>

